

1915-12-24

AFSENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 87 nr. 47

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenvangst Juleaften 1913

Kære Augustallmoder! Tusind tak for
Eders julebrev. I har vel nok fået vor hilsen,
men det er juleaften, så siger vi igen, Glædelig
jul!

Angående Agaton må jeg straks bemærke at
jeg ikke har stundet sagen om kransen sættes iinde-
ren på hovedet, eller han selv sætte den på. Men
ser du, en maler må vælge at fremstille et
bestemt øjeblik. Det vækker let virkningen,
hvis han siger at fremstille både de løbende
og at den først ankomne er kommen så vel over-
det, så han må lige meget kan knække ordentligt
ned at modtage kransen. Man kan godt
vælge det sidste motiv, men så må man opgive
at udtrykke det anspændte løb, og det var
netop det jeg lagde vægten på.

De ønskede oplysninger om træningen til løbet
skal jeg se at skaffe, men jeg er sikker på, at disse
med man, for at få kræfter, man kan ikke rigtig
und at slide på maskinerne og sætte. Du

kender nok historien om manden der vilde gæ-
øre sin hest: at kunne løse ingen ting.

Og. vandringer til Emaus, så mindes j^h
heller ikke at have set det motiv ordentlig frem-
stillet: billedet, og det tyder på, at det ikke passer
til at fremstilles. Selve måttet i Emaus har
Rembrandt løst meget forskellige sager, og
ret forskelligt. Andre har også gjort det, for
det egner sig til at fremstille. Det der går frem og
kan udtrykkes med pen og blyant; passer der
til. Det der ligger: det andet motiv, selv van-
dringen, passer ikke, hvorimod det passer udmærket
til at udtrykkes: ord. "Berømte ikke vore lysere
o os." Det kan der prædikes, tales om. J^h har en
instinktmæssig følelse for hvad der kan udtrykkes
billedligt på papir eller lærred, i alt fald for
hvad j^h selv at udtrykke, og j^h tvivler om at
kunne klare dette motiv, så vil egnes som ordene
ellers er til øjeblikket. J^h skal se, om j^h kan
finde noget passende til påske. 27/12 ja nu
i nat faldt det mig ind, at Christus som

fører de døde fra underverdenen hjem til
lysets rige, hvor til Heriborne åbner portene,
dette påske Lördagsbillede kunde måske
passe til den lille bog, og en god mand finde
paa at skrive noget derom, eller en god
kvinde. Hvad siger du? Jeg har om aften
Lest Mathæus evangeliums påske kapitler
igennem, uden at finde noget passende.

Vi fik brev. dag fra Peter, at vi kan
håbe paa at få den lidt lidt i januar.
Det bliver en fest, det første gang vi
får sørgedatter med. De sidder i den
kolde hule og holder varme i sjæle stuen,
medens isen laver sig tykt til rette i de
andre stuer paa væderne. Vi har Elise
hos os, og dermed alle 4 pige børn i stuen.
F. T. har hygget sig hos os både 24 og 25de.
Som menigheden sang julebalens første jule
dag! alle bedst til slut, "et stort barn sø."

V. har fået en sendelse af den sønderjyske
soldatens brevs, og synes, at Billedet er meget
* rart, peger på betydningen, selv om det ikke
er særlig bemærkelsesværdigt.

Der er vel! og måtte vi opleve et godt
1916. Tak for det gamle år til Eder
lige og hilsen fra O. og J.

Dorthe har forresten meget vandringer til Emma.

* motivet passer da godt, og stykket som
slutter sig dertil, er da godt nok.